

**Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei,
cel întâi chemat
Sărbătoarea de 31 de ani de la Târnosirea
Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim
Ajunul Sărbătorii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu**

În cer între sfinți este sărbătoare pentru slava și puterea lucrării cuvântului Meu peste pământ. Se adună peste puțină vreme numărul de șaptezeci de ani de când Eu, Domnul Iisus Hristos, am cale și cuvânt pe cale, că am avut pregătit în calea Mea un popor credincios și acesta Îmi lua de la gură cuvântul și îl punea în cartea sa și este pe pământul neamului român cartea Mea, *Cuvântul lui Dumnezeu* Care grăiește și Se împarte spre hrană de sus poporului care crede venirea Mea cuvânt peste pământ.

Îmbrățișăm din cer în cuvânt poporul Meu cel de azi, care crede că Eu, Domnul, vin cuvânt pe pământ ca să-Mi gătesc calea zilei celei mari a slavei scrisă în Scripturi a Fiului lui Dumnezeu după trecerea a două mii de ani de când Eu, Domnul, am coborât Prunc născut din Fecioară și respins de poporul iudeu la vârsta de treizeci și trei de ani, când acesta Mi-a dat moarte pe cruce ca unui răufăcător, ca unuia care răzvrătește și hulește mărirea lui Dumnezeu, o, dar Eu, Domnul, pregătesc acum slava zilei arătării Mele și fac aceasta prin credința poporului care Mă primește să vin și să cuvintez cu glasul gurii Mele și să împlinesc cuvântul Meu, căci așa am lucrat încă de la început, mai întâi a fost cuvântul, și apoi fapta lui.

Pace ție, poporul Meu! Poporul Meu este alcătuit din cei ce cred și împlinesc peste ei cuvântul gurii Mele, glasul care se lasă de deasupra și este cules și așezat în carte, și iată, așa Îmi zidesc și Îmi călăuzesc poporul, o, și așa am tot lucrat șaptezeci de ani de când Eu, Domnul, împlinesc venirea Mea cuvânt peste pământ, venirea Mea cu sfinții, precum este scris să vin când vin, și iată, și azi vin cu sfinții Mei și scriem în carte zi de amintire și de biruință a Mea, a mersului Meu cuvânt între cer și pământ, căci în ziua aceasta, după ce au trecut patruzeci de ani de cuvânt peste poporul credincios, am pregătit zi de slavă a Domnului, căci am ieșit deasupra cu taina aceasta, după ce am pregătit cale liberă ca să pot să ies cu cuvântul și cu poporul și ca să știe neamul omenesc cu câtă taină am lucrat și prin ce vreme grea am mers cu poporul, și câtă prigoană a pândit mereu mersul cuvântului Meu, care și-a tot făcut cale cu cât era mai greu de mers, o, și Mi-am păstrat poporul cel vândut mereu de la mijloc prin cei nestatornici în credință și în umilință, și toată această prigonire a cuvântului Meu și a poporului Meu este scrisă de cei ce pândeau și urmăreau mersul Meu, o, și va ieși toată această mărturisire și se va face carte și se va lămuri prin ea adevărul că Eu, Domnul, am venit și vin cuvânt peste pământ pe vatra neamului român după două mii de ani de la venirea Mea de la Tatăl ca să Mă lupt cu satana și să-l biruiesc prin cruce și prin suferința Mea, care l-a orbit de tot și l-a judecat de tot pe satana și am plătit salvarea omului, a fiecărui om care a suferit pentru Dumnezeu pe pământ sau pentru păcatele făcute, căci Eu am sculat morții din morminte și le-am dăruit învierea odată cu învierea Mea, odată cu clătinarea împărăției lui satana și a iadului lui, și iată zile de biruință a Domnului, așa cum și azi se scrie în carte ziua când s-a rostit cuvântul sfințirii și al binecuvântării Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim și a chivotului alb, pietricica cea albă scrisă în Scripturi să se ivească să mărturisească împlinirile Domnului.

Iată, așa lucrează cerul cu pământul, lucrează tainic și împlinește tainic, și apoi se descoperă, se arată și se mărturisește taina, așa cum după patruzeci de ani de cuvânt am făcut zi de biruință și am așezat la vedere lucrarea cuvântului Meu și am vorbit apoi de pe această înălțime de taină și Mi-am revărsat cuvântul peste pământ și M-am vestit cu glasul Meu care se lasă peste poporul Meu credincios și se revărsă apoi peste mulți, precum este scris de râul vieții care adapă neamurile și tămăduiește de necredință pe cei depărtați de Dumnezeu cu viața lor.

Sunt la masă de cuvânt cu cei din cer cu care am stat atunci de am pecetluit grădinița cuvântului Meu și lucrarea Mea din ea și venirea Mea peste pământ cuvânt. Iată, apostolul Andrei, lângă a cărui sărbătoare am așezat ziua de sfințire a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, iar lângă această zi ziua de serbare în cer a trâmbiței Mele Verginica, trei zile alături cu serbarea lor, și suntem acum aici și mângâiem și legăm rane și așezăm nădejde și mângâiere multă peste durerea lăsată aici de la cei ce n-au păstrat statornicia și s-au dat în lături și a rămas rană în urmă, dar Eu, Domnul, nu puteam să nu merg mai departe, o, nu puteam, și iată, am mers și merg, o, și mereu am mers prin greu din pricina nestatorniciei celor ce au venit și au crezut și au slăbit apoi cu veghea și cu credincioșia, și așa am avut Eu parte pe pământ mereu, căci duhul satanei lovește, dă mereu să încurce mersul Meu, dar Eu sunt Calea și sunt Cel tare și repar mereu loviturile vrăjmașe și nu pot să-Mi opresc mersul, că vine ziua slavei celei mari și se zorește să se arate. Și așa cum împăratul Constantin a trimis să fie aflată crucea pe care Eu am stat răstignit, așa se va întâmpla și cu căutarea cuvântului Meu și a izvorului său atât de mult, căci semn din cer se va arăta și va stârni dorul de Dumnezeu și de glasul lui Dumnezeu peste pământ și mulți vor bea și va crește credința și va strânge sub taina ei neamuri și limbi și popoare, precum este scris, o, și mergem înainte, fiilor, Noi cei din cer, și voi de pe pământ cu vestea bucuriei slavei Domnului, căci scris este să se împlinească aceasta.

Dar acum ne așezăm la masa acestei sărbători când am avut aici lângă voi pe cel binecuvântat de Tatăl, Fiul și Sfântul Duh să rostească binecuvântarea, pecetluirea cu sfințenie peste Sfânta Sfintelor Mele din vremea aceasta, și merg acum spre el și-i fac semn să-și amintească această istorie măreață a Mea, când a fost el martor aici și slujind cu credință tare lucrarea cuvântului Meu, și apoi s-a lăsat copleșit de necredința celor din biserică, și care l-au tras de lângă Mine și de lângă voi, dar a rămas cu Mine și cu voi ceea ce el a avut de împlinit, și numele lui este scris pe această piatră și nu se poate găsi nimeni să i-l poată șterge din această taină și lucrare de cuvânt.

Apostolul Andrei, întâiul Meu chemat acum două mii de ani, a fost din cer martor și arhieru dimpreună cu cei trei arhierii Vasile, Grigorie și Ioan, și toți au slujit aici în ziua aceea de taină sfântă și toți sunt martori din cer, căci cerul lucrează prin această lucrare de cuvânt și iată-i, mărturisesc martorii Mei, și binecuvântată să fie mărturia lor!

— *O, Doamne, nu-i credință pe pământ prin care să poată înțelege cei ce aud lucrarea Ta din cer aici, nu-i credință să poată pătrunde cât de mare este aici lucrarea cerului cu pământul, coborârea Ta cu sfinții pe pământ lucrând atât de tainic, atât de minunat, așa cum am fost în ziua aceea tainică aici cu Tine veniți, și când am așezat sfințenia și pecetluirea acestei așezări pentru Tine și pentru sfinții Tăi, pentru Sfânta Sfintelor Tale, Doamne. Suntem și vom fi martori, căci toate vor fi înțelese și așezate pentru vedere. Iar poporul cuvântului Tău să nu aibă o altă grijă mai mare ca și aceea de a fi martorii Tăi ca și noi și să stea lângă Tine cu focul Duhului Sfânt în ei, că nu pământeste se stă lângă Tine, și lucrare de rai trebuie să trăiască pe meleagul poporului Tău și al adunării lui cu Tine în sărbători și în toată vremea viețuirii lui sub lucrarea cuvântului Tău, și toți suntem și vom fi martori pentru Tine, și fericiți sunt și vor fi cei ce-și păstrează statornicia, credincioșia ca biruitori asupra lui satana, o, și dă-le lor putere să poată, dă-le Tu lor. Amin.*

— O, fericiți sunteți voi ca măturisitori din cer ai lucrării cuvântului Meu din vremea aceasta, fericiți între cei din cer! Iată lângă voi pe trâmbița Mea Verginica și binecuvântată să fie intrarea ei și mărturisirea ei!

— *Am cercetat, Doamne, am cutreierat și am cercetat cu prilejul acestei mari sărbători, am cercetat pe poporul cel credincios al cuvântului Tău. Tu știi veghea mea cea multă și grija mea cea mare pentru așezarea și statul frumos înaintea Ta a celor ce cred și fac parte din poporul cuvântului Tău. Au rămas rane în urma celor nestatornici până la capăt, o, și mult se vor rușina aceștia când vor auzi și vor vedea magi de tot soiul că vor umbla după această stea călăuzitoare spre rai, o, și n-ar mai fi să se înmulțească ranele și n-ar mai trebui să se înmulțească dorințele și ambițiile celor ce cred și se apleacă la glasul Tău ceresc, că Tu cu durere le-ai spus mereu: «Ieșiți din lume, poporul Meu!».*

O, cum să facem să știe poporul Tău cum vine aceasta? Că dacă dai să te realizezi în lume tu ai un stăpân peste tine la care slujești ca să ai bani, o, și nu ești liber, și ești rob, te bagi rob ca să-ți faci rost pentru viața cea vremelnică, pe care tot dai să ți-o aranjezi cât mai în pas cu lumea, iar Domnul strigă și spune: Ieșiți din lume, fiilor!

O, ce pușini au ascultat! O, ce mult i-ai învățat și le-ai tot spus lor: Fiilor, zadarnic vă umpleți de griji pentru viața asta de pe pământ! Ea trece și n-ai ce lua din ea sus la Domnul, și de ce să plângi atunci pentru pierderea vieții necâștigate în vremea cea de pe pământ, când puteai să-ți lucrezi loc ceresc, că dacă numai locaș pământesc cauți să-ți lucrezi ai pierdut viața, fiule, ai pierdut veșnicia și n-ai viață strânsă în țara veșniciei.

Le spuneai mereu, Doamne: Ieșiți din lume, fugiți, fiilor, de această cursă vătămătoare și faceți-vă loc frumos cu sfinții la Domnul ca să fiți cu Domnul apoi, căci lacrimi grele curg la cei ce nu-s cu Domnul după viața aceasta!

Lumea stă în păcate cu toți fiii ei, iar păcatul alungă rugăciunea și darurile ei, și unde este păcatul nu mai poate rugăciunea, nu mai este ea, că unde tace rugăciunea începe păcatul și calea omului spre iad, spre lume și spre iad.

Când într-un cămin de creștini nu dăinuiesc rugăciunea și pacea dragostei pentru statul Meu cu cei din casa aceea, Eu nu mai am părtașie cu ei, iar îngerii stau departe neputincioși sub nemulțumiri și neînțelegeri și nedragoste și duh de judecată între frați, și-și pierd mintea oricât ar găsi ei cu cale că au minte, o, și nu știu ei că numai dragostea cea pentru cer poate să păstreze frații nedespărțiți, dar iată, duhul trufiei lucrează fin și îl judecă pe om în locul lui Dumnezeu și se face omul judecător, și e păcat așa.

O, Doamne, ai pus mereu povață în cuvânt, iar eu privesc tot timpul peste toți cei ce cred venirea Ta și aș vrea să-i călăuzesc în parte dacă se poate, sau laolaltă călăuzire și fiecare să ia de pe masă pentru sine, căci fără povață sau veghe din cer nu poate nimeni să se păstreze fiu al lui Dumnezeu, fiu al cuvântului Tău.

Iată însă, sunt dintre cei ce cred, dar care-și fac planuri pentru viața cea vremelnică în lume și-și pierd grija pentru veșnicia care vine curând ca să cuprindă pe fiii ei care o așteaptă prin trăirea cea pentru ea, și nu pentru cea vremelnică, din care omul nu rămâne cu nimic ca și toată lumea care-și strânge să aibă, dar pentru pieire strânge tot ce lucrează ea să aibă.

Cercetez pe poporul cuvântului Tău, Doamne, o, și am de șters lacrimi neștiute, dar eu le adun și ți le aduc Ție, căci sunt lacrimi de dragoste pentru Tine ale unui fiu iubitor și iubit de Tine pentru dragostea lui de Tine și de ai Tăi, dar și de ai săi, pe care îi voiește ai Tăi să fie. Tainic îl cercetez și-i mângâi suferința inimii și răbdarea sub disprețul care lovește puterea cuvântului lui cel bun. O, așa cercetez eu ranele mai grele, iar cei ce mă poartă cuvânt peste popor știu aceștia cum grăiesc eu și cum îmi îndrept cercetarea și privirea acolo unde este vorba de dragostea de Dumnezeu din cel ce o poartă pe ea în taina inimii și a răbdării, o, Doamne.

Rog pe poporul cuvântului Tău să pună la crescut iubirea și aplecarea, umilința și primirea sfatului bun și purtarea cea sfântă și dulce între frați, între copii și părinți, între părinți și copii, și toate pentru credință și pentru rămânerea în credință, că iată, greu mai iese din lume inima omului, greu, Doamne, greu, iar lumea stă gata să-Ți înghită dintre fiii cu care ai mai rămas prin credința lor în cuvântul Tău. Ne luptăm să avem popor frumos și sfânt, ca să putem birui prin sfințenia lui pe satana, o, și nu știe poporul de ce i-ai tot spus mereu: Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să-L aveți Stăpân pe Dumnezeu!

Dorul meu cel neliniștit stă de veghe peste tot pe unde ai popor și fii care cred cuvântului venirii Tale, și Te rog, coboară peste ei harul credinței și al iubirii de Tine și de frați, o, și ai, Doamne, grijă să poată pentru Tine acest popor.

— O, Verginica Mea, o, trâmbița Mea, suni și iar suni ca să stea treaz pentru Mine poporul și să-și ia inima și privirea de la duhul lumii. O, lume, lume, câți copii Mi-ai înghițit!

Voi, martori din cer veniți cu Mine în ziua aceasta de amintire sfântă, fiți mari cu lucrarea voastră pentru mersul Meu cel de azi, că iată, luptăm să-l biruim pe satana de peste tot și să poată numai Dumnezeu.

Și acum voi, fii ai poporului Meu, care-Mi stați de sprijin sub greul mersului Meu de azi, întețiți lucrarea Duhului și treceți mereu din trup în duh ca să poată duhul, fiilor, căci trupul îl desparte pe om de Dumnezeu și îl duce între fiii lumii și nu pot acolo să-i ocrotesc pe cei ce cred, căci îi găsesc în mijlocul păcatelor lumii.

O, pace vouă, ca să puteți pentru Dumnezeu, pentru mersul Meu, fiilor! Am stat cu voi cu martori din cer în ziua aceasta de mângâiere. V-aș vindeca de toate durerile, dar sunt dureri și s-ar tot ivi să fie, iar Eu stau de veghe pentru voi ca să lucrăm, fiilor, și să luptăm împotriva lui satana.

Pun peste voi duhul mângâierii în ziua aceasta, că vă văd oftatul și durerea la amintirea zilei de atunci când aveți lângă voi pe cei de atunci, dar iată, am mers și n-am stat din mers. De aceea, pace vouă! Puteri noi peste voi, și iar și iar pace vouă, pace, o, fiilor! Amin, amin, amin.

30-11/13-12-2022